

[Halvgaard.]

nemgang af lovforslaget, men jeg vil gerne komme med enkelte bemærkninger, bl. a. til kapitel 2, § 4. Jeg mener, det er et område, hvor der bør reduceres væsentligt. Bortset fra obligatoriske fag som dansk, regning og fremmedsprog må den enkelte skole i grundskolen frit kunne bestemme, hvilke fag der skal undervises i, også timestfordelingen og klassekvotienterne. Det kan naturligvis kun praktiseres, når hver skole selv administrerer sine tilskud. Det vil vi gerne støtte. Jeg kan også se, at man rundt omkring i kommunerne er begyndt at give den enkelte skole en bevillingsramme, og det er kun glædeligt at konstatere, at man har fundet frem til dette.

Ligeledes med hensyn til formålsparagrafens formulering. Vi har oplevet en debat her i folketinget om denne paragrafs formulering. Jeg kan ikke se andet, end at det kun kan blive en form for ordgyderi, som i praksis, i det daglige arbejde for den enkelte skole og lærer, ingen betydning har.

Det er naturligvis en selvfølge, at enhver skole er en arbejdsplads, hvor der skal bestilles noget ligesom på andre arbejdspladser, og det er lærerens opgave at bibringe eleverne kundskaber; det kan vi være enige med forslagsstillerne om er det væsentligste. Men det er naturligvis også væsentligt, at disse kundskaber gives under hensyntagen til den enkelte elevs evner og interesser, og ud fra disse synspunkter kan jeg ikke se andet, end at en deling er nødvendig, at en deling må opretholdes. Vi går ind for en deling efter 7. skoleår.

Det er nødvendigt at bibeholde den boglige linje og den praktiske linje, og jeg mener endda, at kravene skal skærpes i begge retninger. Der skal stilles krav til eleven i dag, og de må skærpes. Jeg mener også, at inden for den praktiske linje, de nuværende 8., 9. og 10.klasser, må der gives hjemmearbejde, og der må stilles langt større krav; det mener jeg er noget, forældrene er interesseret i. Jeg mener i det hele taget, at de kræfter, vi nu har med hensyn til at få en ny folkeskolelov igennem, i langt højere grad må tilgodese en virkelig undervisning af de ikke-bogligt begavede elever i 8., 9. og 10.klasserne, og for at styrke disse elevers selvdisciplin bør man stille flere krav, end man tidligere har gjort.

Undervisningstilbuddet har hele tiden været diskriminerende her. Eleverne er blevet forsømt, man har ikke formået at tilrettelægge en undervisning, der tog hensyn til disse elevers forudsætninger og interesser, og de dygtige lærere ved skolerne har også altid følt sig mere tiltrukket af at undervise de bogligt begavede i realafdelingen fremfor at undervise i 8., 9. og 10.klasserne. Det kan man naturligvis ikke bebrejde lærerne, men ansvaret herfor ligger efter min mening i hele læreruddannelsen, som har koncentreret sig om de boglige fag fremfor at uddanne lærere i de manuelle og mere praktisk betonedede fag.

Jeg mener, at det foreliggende forslag har mange gode sider, men det er desværre, synes jeg, et forsøg på at føre enhedsskolen ud i livet. Man tilstræber en skole, hvor eleverne er ligegyldige brikker i et system, hvor interesser, evner og andre forudsætninger ikke spiller en rolle, og det vil medføre stort set, at alle skal undervises i det samme, alle skal lære det samme, hvilket vil sige lige lidt.

I forslaget § 9 omtales, at skolen kan formidle tilbud om arbejde i virksomheder og institutioner inden for det lokale område. Her synes jeg der er noget meget positivt. Der må skabes respekt for håndens arbejde, og derfor er det nødvendigt med et samarbejde med erhvervslivet. Interessen for en håndværksmæssig uddannelse må styrkes, men desværre er det sådan, at mange håndværkere må sige nej til at modtage lærlinge, fordi det dels indebærer et stort ansvar, dels er udgiftkrævende. Det indebærer også andre problemer set på baggrund af den stagnation, erhvervene befinder sig i for øjeblikket.

Jeg vil derfor stille det spørgsmål, om man ikke, som situationen er, burde overveje, om en håndværksmester ved at oplære en lærling i stedet for at skulle betale burde have et tilskud svarende til det beløb, som det koster at have eleven gående i folkeskolens overbygning. Det er en misforståelse, hvis man tror, at undervisning og uddannelse kun kan ske i en skole på en skolebænk.

Med disse bemærkninger vil jeg slutte og kan udtale, at fremskridtspartiet vil medvirke til et positivt udvalgsarbejde.